

Introit: *Toto praví Hospodin: „Hle, služebník můj, kterého jsem vyvolil, milovaný můj, kterého si oblíbila duše má. Vložím na něho svého Ducha. A vyhlásí soud národům. Nebude se přít ani rozkřikovat, na ulicích nikdo neuslyší jeho hlas. Nalomenou třtinu nedolomí a doutnající knot neuhasí, až dovede právo k vítězství. A v jeho jménu bude naděje národů.“ (Matouš 12, 18-21)*

Píseň 443

Modlitba

Čtení: Jan 1, 1-14

Píseň 431

Text kázání: Izajáš 9,1: **Lid, který chodí v temnotách, uvidí velké světlo; nad těmi, kdo sídlí v zemi šeré smrti, zazáří světlo.**

Milí přátelé, bratři a sestry,

v Bohu byl život a život byl světlo lidí. Tak tomu bylo na počátku, píše evangelista Jan. Jak to bylo dál? Víme to všichni. Už skrze první lidi přišel pro neposlušnost do lidského pokolení hřích. A s ním i smrt. A jak moc vážná věc je hřích, pokud se člověk od něj neoddělí? Už hned ve druhé generaci to skončilo násilnou smrtí. Rukou Kaina vyhasl život jeho bratra Ábela. **Život byl světlo lidí.** Život je dar od Boha a nikdo nemá právo jej brát. Neměl na to právo Kain a nemá na to právo ani nikdo jiný. To je přímá vzpoura vůči Bohu, vůči dárci života.

Život byl světlo lidí. Anebo stále je? Ti, co ztratili své blízké na pražské fakultě, neprožívají světlo. Vyhasly životy jejich dětí, těch nejbližších. Pro které žili a které milovali. Mají hluboký zármutek. A my jistě chceme s nimi nést jejich bolest.

Zůstává v nás ale mnoho otázek. Máme světlo, anebo je tma? Žijeme ve světle, anebo ve tmě? Jistě můžeme říct, že jsme prožili mnoho světlých dnů ve svých životech, ale někdy přichází i dny temné. Ty poslední k nim patří. Navzdory tomu si dnes budeme připomínat narození Božího Syna Ježíše Krista do tohoto světa. Do světa, o kterém Písmo svaté praví, že **leží pod mocí tmy.** A prorokoval o tom už prorok Izajáš více jak před pěti sty lety. **Lid, který chodí v temnotách, uvidí velké světlo; nad těmi, kdo sídlí v zemi šeré smrti, zazáří světlo.** V tom slově je obrovská naděje. Už tehdy, před narozením Krista se jím Boží lid mohl potěšovat a povzbuzovat. I tehdy bylo mnoho lidí, kteří byli bez naděje. Žili své životy v bolestech, v trápení, v bídě, v zármutku. Chodili po světě, a i když svítilo slunce, v duši měli temnotu. **Bylo jim ale zaslíbeno, že uvidí veliké světlo.** To zaslíbení se ale týkalo i těch, kteří již zemřeli a **sídlili tak v zemi šeré smrti.** Těm bylo zaslíbeno, že to světlo jim přímo **zazáří.** Že prosvítí veškerou temnotu říše smrti. Že tu temnotu doslova pohltní. A že i tito zesnulí budou vysvobozeni z moci smrti.

Milí přátelé, i když se již toto slovo pro tento svět naplnilo, tak stejně je dále zaslíbením pro ty, kteří dnes ještě chodí ve všelijakých temnotách. V tom slově je naděje pro každého z nás, dokonce i naděje pro ty, kteří již nejsou mezi námi. Je tu ale jeden rozdíl. Pán Ježíš už přišel na tuto zem. **Dokonce obětoval svůj život za nás. A protože neměl hřích, nemohla ho ani smrt udržet ve své moci. A On smrt porazil a byl vzkříšen.** Jinými slovy řečeno to znamená, že ty ani já už nemusíme chodit v temnotě. Tvá duše už nemusí být ve tmě a ani ve stínu smrti.

V Kristu se Bůh stal člověkem. Bůh se stal jedním z nás. Vzal na sebe naše lidství. Ztotožnil se s naší lidskostí. Přichází, abychom ty i já s Ním tvořili jednu rodinu Božích dětí. Protože těm, **kterí ho přijali a věří v jeho jméno, dal moc stát se Božími dětmi.** Patřit Bohu, být s ním propojený, být s ním jedna rodina, tohle můžeš prožívat. Kristus přišel mezi nás a dává nám světlo skrze své Slovo. A propojuje nás svým Svatým Duchem. Duchem naděje, pokoje a lásky. I pro dnešek, i pro tebe, i pro nemocný svět zní dnes evangelium naděje. Bůh s tebou, se mnou, s blízkými i vzdálenými chce tvořit rodinu. Když jsem na setkání v azylovém domě v Lipníku mluvil na vánočním setkání k našim klientům, řekl jsem jim podobná slova. Že my pracovníci je bereme jako naši rodinu. Že jsme tam jedna velká rodina. Žijeme tam s nimi společně. Netušil jsem ale, že někteří před tímto setkáním říkali mým kolegům, že my jsme pro ně jediná rodina, co mají. Jeden říkal, že svou rodinu neviděl 20 let, že ho nechtějí a že my jsme pro něho nová rodina. Jiný klient už v dětství přišel o svého otce, neboť mu ho zabili. A matka byla

alkoholička. Dnes už také nežije. On je ale stále s námi, stal se našim pracovníkem. A vyženil děti. Byl jsem svědkem, jak jim dává lásku. A člověk si řekne, kde bere lásku ten, který jí vlastně nedostal? Bůh spojuje ty, které nikdo nechce. Bůh spojuje ale i tebe a mne a my společně s Ním můžeme tvořit rodinu Boží. Navzdory jakékoliv temnotě okolo tebe. A v tomto světě Boží naděje můžeme žít, Bůh to připravil pro každého. Ne všichni ale chtějí a tak zůstávají nadále ve tmě, stále bloudí, žijí ve lži, skutečné naděje nemají.

Kristus ale zůstává, milí přátelé, lékem pro nemocný svět. Lékem pro nemocné jedince. Lékem pro každého, kdo si s temnotou ve své duši neví rady. Ale stejně jako tehdy, tak i dnes platí slova apoštola Jana, že **Kristus na světě byl, svět skrze něj povstal, ale svět ho nepoznal.** Jestliže je zde někdo, kdo má moc uzdravit nemocnou duši, ale ten nemocný to odmítá, jak může být uzdraven? Jestliže dlouhodobě nemá duše světlo, jak to může dopadnout? Každá rostlina potřebuje světlo, a když ho nemá, tak umře. Tak i moje a tvoje duše potřebuje to pravé světlo, které jediné **dává ten pravý život.** Ovšem tam kde je stále temno, tam je stále hůř. Pro většinu lidí je nepochopitelné, jak může někdo chladnokrevně zabíjet druhé lidi. Pro většinu lidí je nepochopitelné jakékoliv zabíjení, jakákoliv válka.

Je potřeba si, bratři a sestry, znovu uvědomit, že žijeme ve válce. Ne sice v reálné, i když zase tak daleko od nás není. Ale i přesto žijeme ve válce. Ve válce duchovní. Mezi světlem a tmou. Mezi pravdou a lží. Mezi realitou a propagandou. Mezi pravdivou informací a dezinformací. Mezi dobrým jednáním a zlým počinem v jakékoliv podobě. Mezi životem a smrtí. Ačkoliv je vládce temnoty ďábel již poražen, tak přesto se snaží ještě co nevíce uškodit. On je lhář a manipulátor. On již dokázal obelhat mnoho lidí. A tak je potřeba si znovu uvědomit, na které straně stojíme. Patříme Bohu, jsme Jeho děti, anebo patříme ještě temnotě? Velmi se mne dotklo svědectví herečky Jany Bernáškové: *„Seděli jsme deset metrů od Filozofické fakulty a v klidu jedli dort a pili kafe a náhle zjistili, že se vedle nás přes ulici děje tato tragédie. Viděli jsme z okna pobíhající studenty na římsách a nemohli jim nijak pomoci. Celá restaurace se zastavila a začala se hromadně modlit. Ano, věřící, nevěřící. Všichni se modlili za rychlý konec a za všechny duše, které bohužel zemřely.“* Všichni lidé věděli, na čí straně v té chvíli stojí. Na straně života. A všichni i nevěřící věděli, koho se dovolávat, když byly ohroženy životy. Bůh se stal člověkem, a my jsme anebo se můžeme stát Jeho dětmi. Je zoufalé, že místo toho, aby se stal člověk Božím dítětem, někteří se stávají netvory a volí cestu zabíjení. Buďme na straně ochránců života nikoliv jeho ničitelé. Buďme na straně Boží, neboť ta ďábelská vede ke smrti věčné.

Ještě před pár dny jsme si, milí přátelé, vůbec neuvědomovali, jak moc jsme všichni křehcí a zranitelní. A že nebezpečí na nás může skočit odkudkoliv. Neuvědomovali jsme si, jak moc tmy je kolem nás. Těšili jsme se na Vánoce, tmu jsme se snažili prosvítit světelnou výzdobou ať už doma, anebo v ulicích a na náměstích. A ačkoliv se můžeme snažit jakkoliv zajistit svůj život, přesto ho nemáme ve své moci. *Nevíme dne ani hodiny, kdy z tohoto světa sejdem.* Přesto ale můžeme své životy zajistit pro věčnost. Stačí patřit Kristu, do jeho rukou dát své životy s důvěrou a nechat se prostoupit Božím světlem naděje. Světlem, které nenabízí tento svět, ale pouze Bůh.

Pak nebudeme muset mluvit o Kristu v minulém čase. **Že v Něk byl život a život byl světlo lidí.** Můžeme naopak prožívat a vyznávat, že v Kristu je život a že Kristus je mým světlem, tady a teď i na věky. A tak stejně jako Jan Křtitel i my můžeme být posly naděje, kteří vydávají svědectví o světle v Ježíši Kristu všem, kteří to potřebují.

Kristovo světlo ve tmě svítí a tma jej nikdy nepohltní. Nesme tedy slova naděje osamoceným, smutným, nemocným. Všem, kteří naději ztratili, všem, kteří chodí v temnotách. Vcházejme do jejich temnot s lampou Božího slova, s poselstvím světla a naděje, modleme se za ně a buďme s nimi. Amen. Modlitba píseň 607

Slovo poslání: Žalm 37, 2-7a

Požehnání: A Bůh veškeré milosti, který vás povolal ke své věčné slávě v Kristu, po krátkém utrpení vás obnoví, utvrdí, posílí a postaví na pevný základ. Jemu náleží panství na věky věků! Amen. Píseň 777

